Американські військові переконані, що майбутнє належить так званим "розумним ракетам" (*smart bomb*), зброї з дуже високою точністю попадання, яку наводять на ціль за допомогою супутникової системи GPS. Війна, під час якої будуть застосовувати подібне озброєння, іменується словосполученням *smart warfare: "The US has invested a lot of money in* ***smart warfare****, Brookes [an aerospace analyst at the International Institute for Strategic Studies in London] says"* (New Scientist, March 19, 2003).

Останнім часом американські військові почали використовувати не тільки нову зброю, а й нові концепції ведення війни, що засвідчує утворення мовної одиниці *network-centric warfare* (*NCW*):*"There is a great deal of effort to bring such a capability about - it's called* ***'Network Centric Warfare'*** *or* ***NCW****. **NCW** is seen as the basis for future military transformation and delivers a significant advantage to the networked force over the non-networked force"*(The Guardian, March 21, 2007). Концепція "мережно-центричної війни" передбачає наявність інформаційної переваги перед супротивником, вона поєднує інтелектуальні об'єкти у єдине інформаційне поле і тим самим покращує бойову міць війська, орієнтуючи його на спеціальну мережу датчиків, штабів і виконавчих підрозділів. Такий підхід сприяє зростанню обізнаності із ситуацією, більш швидкій передачі наказів, точнішого проведення військових операцій

Ми уже згадували про створене президентом Дж. Бушем Міністерство внутрішньої безпеки (*Department of Homeland Security*), однією з головних функцій якого є збирання інформації про громадян, причому як мешканців власної країни, так і небезпечних осіб з інших країн. У цьому зв'язку доречним буде згадати про так званий "Меморандум про тортури" (*Torture Memo*), що надавав розвідувальним службам право використовувати будь-які методи, з метою отримання необхідної інформації про терористів та їх діяльність, у тому числі і помірковане застосування фізичної сили: *"It was a former prosecutor, James Comey, who forced the White House to back away from the so-called* ***Torture Memo****, which appeared to give intelligence agencies a license to use any interrogation method that did not cause the extreme pain associated with organ failure"* (Newsweek, Jan. 9, 2006).

Результати проведеного дослідження засвідчують той факт, що створення відповідної "антитерористичної" законодавчої бази і нових органів боротьби з тероризмом, проведення превентивних заходів, впровадження додаткових мір безпеки в багатьох державах світу сприяло поповненню словникового складу мов, в тому числі й англійської, новими стійкими одиницями. Слід зазначити, що абревіатурні назви деяких законодавчих актів стали символічними у зв'язку з їх патріотичною семантикою. Негативні, як це не парадоксально, наслідки антитерористичної боротьби, а саме загострення расових і релігійних упереджень в суспільстві по відношенню до мусульман, яких почали вважати потенційними терористами, знайшли своє відбиття у мові. Поява цілої низки найменувань для позначення антитерористичної війни свідчить про неоднозначне сприйняття цього соціального явища різними верствам населення.

Література

Гармаш О.Л. Системність словотвору англійської мови й інноваційні процеси: дис. ... кандидата філол. наук: 10.02.04 / Олена Леонидівна Гармаш. — Запоріжжя, 2005. — 212 с. *Дуайер Д.* Башни-близнецы : [документальный роман] / Д. Дуайр, К. Флинн ; [пер. с англ. Н. А. Вуля и Н. Н. Власовой]. — СПб : Амфора, 2006. — 503 с. *Зацний Ю.А.* Америка і світ після "11 вересня" та англійська мова / Ю.А. Зацний // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. — 2005. — № 23. — С. 7-11. *Мацько О.М.* Абревіатури як згорнені мовні формули в дипломатичних текстах / О.М. Мацько // Мовознавство. — 2000. — № 1. — С.31-36. *Помірко Р.С.* Динаміка еволюції структури слова (на матеріалі французької мови) / Р.С. Помірко // Іноземна філологія. — 1997. — Вип. 110. — С. 19-25. *Шевченко І.С.* Інтердискурсивність політичного дискурсу / І.С. Шевченко // Вісник Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна. Серія : Романо-германська філологія. — 2009. — № 848. — С. 53-57. *Graham B.* Abizaid Credited with Popularity the Term 'Long War' / B. Graham, J. White // The Washington Post. — 2006. — February 3. — P. A08. *Murphy B.* Historical Moniker Applies to USled Battles, Scholars, Military Experts Say / B. Murphy // Austin American Statesman. — 2003. — September 14. — P. E1. *Preface* // Oxford Dictionary of Abbreviations. — Oxford : Oxford University Press, 1996. — 397 p. *White J., Scott Tyson A*. Rumsfeld Offers Strategies for Current War / J. White, A. Scott Tyson // The Washington Post. — 2006. — February 3. — P. A08. *Wolf N.* The End of America : The Letter of Warning to a Young Patriot / Naomi Wolf. — Chelsea Green Publishing, 2007. — 192 p.

ІБРАГІМОВА С.С.
(Запорізький національний університет)

НАЦІОНАЛЬНО-ТЕРИТОРІАЛЬНА ВАРІАТИВНІСТЬ ЛІТЕРАТУРНОЇ НОРМИ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

У статті розглядається варіативність літературної норми англійської мови, обумовлена його поліфункціональністю та полінаціональністю. Розкриті основні етапи та соціолінгвальні особливості становлення літературних норм національних варіантів.

Ключові слова: національний варіант, літературна норма, мовна норма, соціальній фактор.

Ибрагимова С.С. Национально-территориальная вариативность литературной нормы английского языка. В статье

рассматривается вариативность литературной нормы английского языка, обусловленная его полифункциональностью и полинациональностью. Раскрыты основные этапы и социолингвальные особенности становления литературных норм национальных вариантов.
Ключевые слова: национальный вариант, литературная норма, языковая норма, социальный фактор.

Ibragimova S.S. National varieties of Standard English. The article examines the varieties of **Standard English** due to its polynational character. Stages of formation and sociolingual features of the national varieties are explored.
Keywords: national variety, standard norm, language norm, social factor.

Проблема мовної норми завжди знаходилася в центрі уваги як вітчизняних, так і закордонних мовознавців, (див. напр. А.М.Антипов, 1979; В.А.Васильев, 1969; Г.П.Торсуев, 1936; J.D.O'Connor & H.Arnold, 1961; D.Crystal, 1969; A.Gimson, 1989; D.Jones, 1960; R.Kingdon, 1958; H.Sweet, 1929).

Метою даної роботи є виявлення особливостей формування і функціонування літературних норм національних варіантів англійської мови.

Для досягнення поставленої мети були визначені наступні **завдання:**

– встановити основні причини відмінностей літературних норм національних варіантів англійської мови;

– розкрити особливості утворення і функціонування літературних норм кожного з національних варіантів;

– виявити спільні риси, властиві літературним нормам національних варіантів.

Предметом виступають специфічні риси літературних норм національних варіантів досліджуваної мови. **Об'єкт –** літературна норма національних варіантів англійської мови.

У сучасній лінгвістиці існують різні підходи до визначення поняття «норма». У широкому сенсі під нормою розуміють традиційно і стихійно сформовані способи мовлення, які відрізняють даний мовний ідіом від інших мовних ідіомів (у цьому розумінні норма близька до поняття узусу, тобто загальноприйнятих, усталених способів реального функціонування національної мови в цілому). Так, можна говорити про норму, що включає навіть норми соціально-територіальних діалектів. У вузькому значенні «норма» – це результат цілеспрямованого кодифікування, «стандартатизації» мовного ідіома. Таке розуміння норми нерозривно пов'язано з поняттям літературної мови, яку інакше називають нормованою або кодифікованою. Територіальний діалект, соціальні і професійні жаргони фактично не піддаються кодифікуванню на рівні «стандартності», тому до них не можна застосовувати поняття норми в її вузькому значенні.

Вважаємо, що під поняттям норми в широкому сенсі слід розуміти загальномовну норму, тобто норму всієї національної мови, а в узькому – тільки літературну норму, оскільки мовна норма складається з норм всіх форм існування національної (полінаціональної) мови, тоді як літературна норма – це, певною мірою, штучна норма. Літературна норма є результатом кодифікування мови (а точніше – національної мови – примітка наша – С.І.) і є набором достатньо жорстких розпоряджень, які сприяють збереженню єдності і стабільності літературної мови [Головин, Б.Н., 1988, с. 24-25; Крысин, 2003, с.57]. Вся решта екзистенціальних форм мови представлена носіями природної норми [Туманян, 1985, с. 205-206], норми всієї системи (архісистеми) мови [Однорогова, 2009, с. 117], тобто норми у її широкому значенні.

В поданій праці ми будемо розглядати літературну норму англійської мови (Standard English), оскільки саме вона є основою утворення літературних мов національних варіантів англійської мови і представляє найбільший інтерес при їхньому дослідженні.

Відомо, що на сучасному етапі англійська мова де-факто реалізується як поліваріантна система, найвищим проявом якої є національні варіанти, кожен з яких обслуговує незалежну націю, в той же час утворюючи єдину макросистему англійської мови, оскільки ці варіанти мають єдину фонетико-графічну та граматичну (морфологічну та синтаксичну) системи, а в словниковому складі кожного з варіантів превалює загальноанглійська лексика та фразеологія. Саме полінаціональністю англійської мови зумовлена варіативність її літературної норми, оскільки літературна норма втілюється в кожному національному варіанті по-своєму, в залежності від соціолінгвальних особливостей її формування.

Варіативність норми англійської мови призводить до того, що певне явище, яке знаходиться в межах літературної норми для «небританських» національних варіантів, є, фактично, «нелегалізованим» у літературній мові «первинного», тобто британського варіанта англійської мови. Це стосується всіх рівнів мови, але найбільш справедливим є для лексичного рівня. Так, лінгвісти зазначають, що навіть на сучасному етапі взаємодії національних варіантів нерідко виникає ситуація, коли літературні американізми, особливо експресивні інновації, вважаються нелітературними в британському варіанті (*bag lady, flak-catcher, honcho, mobster*)» [Зацний, 1999, с.121]. Те, що на фонологічному рівні для Британських островів вважається провінційним акцентом, в США складає норму і всі відхилення від неї сприймаються як нестандартні.

Розглянемо деякі соціолінгвальні особливості формування літературних норм національних варіантів. Як зазначає Д.А. Шахбагова, статус норми, її тип зумовлені конкретними соціальними та історичними умовами існування народу – носія певного національного варіанта англійської мови, рівнем розвитку всієї його духовної культури та, врешті-решт, структурою суспільних відносин [Шахбагова, 1992, с. 23].

Становлення літературної норми Великобританії припадає на XVI – XVIII ст. Воно супроводжувалося такими важливими подіями, як впровадження книгодрукування, культурно-просвітницька діяльність, центрами якої були Оксфордський та Кембриджський університети, розквіт англійської літератури. Але найголовнішим фактором, що зумовив цей процес, було створення єдиної британської нації.

Як відомо, літературна англійська мова Великобританії утворилася на основі лондонського діалекту, процес розповсюдження якого по всій території цієї країни був доволі тривалим [Ярцева, 1969, с. 31]. Так, в XVI ст. місцеві діалектні відхилення від літературного зразка були ще досить помітними, проте згодом діалектизми все більше відходять на задній план, і, як свідчать письмові пам'ятки цієї епохи, мова освічених людей, незалежно від того, в якому районі Англії вони мешкають, все більше наближується до єдиного літературного зразка.

Однак, норма була ще доволі не стійкою, тому наприкінці XVII ст. вимоги до неї посилюються, спостерігається тенденція до ретельнішого відбору лексичних засобів, суворішого впорядкування граматичних правил, яка закріплюється у XVIII ст. з виходом в світ тлумачного словника Семюела Джонсона [Швейцер, 1963, с. 14, 31].

Поступово, особливо після індустріальної революції (друга половина XVIII – середина XIX ст.), мова освічених лондонців стає зразком для наслідування. До першої половини XX століття її престиж лише зростає, вона сприймається як нормована мова не тільки в метрополії, але і в інших англомовних країнах і стає нормою міжнародного спілкування. Проте, вже в другій половині XX ст. британська літературна норма на світовій мовній «арені» поступається вже сформованій на цей час літературній нормі США. В подальшому американська літературна норма певним чином протистоїть британській. Це пов'язують з більшою «демократичністю» американського стандарту англійської мови (далі – АмВ), його гнучкістю, відкритістю до змін та порівняною легкістю сприйняття для всіх носіїв англійської мови.

Однак, перш ніж стати «конкурентоспроможною», літературна норма США, а також Канади, Австралії та Нової Зеландії, пройшла тривалий етап свого становлення. Цей процес пов'язаний з низкою екстралінгвальних чинників, таких, як нові географічні умови життя, територіальна віддаленість нових поселень від метрополії, соціальний склад поселенців, а також контакти з місцевим населенням, які наклали свій відбиток, насамперед, на лексичний рівень мови колонізованих територій, тим самим утворюючи нетипове для літературної норми Великобританії вживання мовних одиниць.

Закономірно, що помічати цю нетиповість почали вже згодом, коли, як відзначає В.Н. Ярцева, в мові Великобританії зміцнилися нормативи літературної мови і з'явилися можливості порівняння того, що відхиляється від цих нормативів [Ярцева, 1969, с. 89]. При цьому слід врахувати, що засвоєння нових територій відбувалося паралельно з процесом формування британської літературної норми і, оскільки англійська мова переносилася на ці території в різні періоди та з різних районів Об'єднаного Королівства (яким була притаманна діалектна розрізненість, що збереглася, хоч і в меншій мірі, й донині), вона була відмінною для кожної окремо взятої колонії.

Так, початок колонізації США (XVII ст.) приходить на ранньоновоанглійський період, а отже, історичну основу американського варіанта англійської мови (далі – АмВ) ймовірно складає мова Півдня Англії XVII-XVIII ст. [Бабенко, 1991, с. 43], де на той момент на основі лондонського діалекту відбувалося формування літературної норми метрополії, а отже, перенесена мова була близька до існуючого саме на той момент британського зразка. Разом з тим, підкреслимо, що американські поселенці були, головним чином, представниками середніх та нижчих класів із значним прошарком "соціального дна", тому їх мова була насичена елементами соціальних діалектів (жаргонів). Сленг та соціальні діалекти, пише М.М. Маковський, відіграли велику роль у формуванні "американського мовного стандарта" [Маковский, 1980, с. 166].

Заселення Канади (XVII ст.) англомовними мешканцями починається дещо пізніше колонізації США, але також приходить на момент становлення літературної норми метрополії. До того ж, представниками англомовного населення Канади стають не тільки вихідці з Великобританії (в своїй більшості, це були носії північних, шотландських та ірландських діалектів) та деякий відсоток місцевих мешканців, але, через географічну близькість, і колонізатори США, мова яких на той час представляла собою різноманіття британських діалектів, адаптованих в нових умовах.

Для Австралії початок колонізації (II половина XVIII ст.) співпадає з періодом, коли британська літературна норма була вже майже сформованою, але слід пам'ятати, що Австралію заселили

представники нижчих слоїв населення метрополії, в основному, засланці [Жлуктенко, 1981, с. 73; Орлов, 1978, с. 23-24; Шахбагова, 1992, с. 38]. Отже, британська літературна норма тут була майже не представлена: та незначна кількість носіїв, які її репрезентували, «виглядали не більш, ніж “білі ворони” та, врешті-решт, через декілька поколінь значна їх частина була змушена відмовитися від своєї “британоманії”. Це призвело до того, що вже в ранній період колонізації в англійській мові Австралії намітилися певні відхилення від британського літературного зразка» [Шахбагова, 1992, с. 38].

Засвоєння Нової Зеландії розпочалося невдовзі після утворення першої колонії засланих в Австралії (кінець XVIII ст.), а значить, перенесена сюди англійська мова відповідала тим нормам, які склалися в Англії наприкінці XVIII – початку XIX ст. Однак, враховуючи соціальний статус перших англомовних поселенців – в Новій Зеландії (як і в Австралії), в основному, оселилися засланці, що тікали з Австралії, та біглі матроси – робимо висновок, що носіїв британських норм тут також було небагато, що, разом з дією раніше зазначених екстралінгвальних чинників, зумовило відмінність новозеландської літературної норми від британської.

Проте описана вище національно-територіальна варіативність англійської мови, завдяки якій сформувалися норми її національних варіантів, не є єдиним чинником їхніх відмінностей. Оскільки міграція на нові території не була разовим явищем, а характеризувалася декількома хвилями, нові мешканці вносили свої «корективи» в ту мову, на основі котрої утворилися майбутні національні варіанти англійської мови в цілому, і їх літературні нормовані компоненти зокрема.

До того ж відомо, що престиж британської норми був дуже високим лише на ранніх етапах розвитку національних варіантів, проте зменшився з ростом національної самосвідомості, що сприяло остаточному закріпленню літературної норми на колонізованих територіях в період становлення національних варіантів [Шахбагова, 1992, с. 39]. Процес становлення та стабілізації літературної норми також супроводжувався появою національної преси та освіти, доступної широкому загалу.

Часова диференція періодів розвитку національних варіантів поза межами метрополії зумовила нерівномірність стадій становлення їхніх літературних норм, тому на сучасному етапі ступінь кодифікації норм кожного з національних варіантів неоднаковий.

Так, оскільки американський варіант англійської мови є стійко сформованим типом літературної мови, який характеризується специфічними, властивими саме англійській мові в США рисами на всіх рівнях мовної системи [Домашнев, 1985, с. 73], його літературна норма є чітко кодифікованою, закріпленою численними лексикографічними виданнями. Те ж саме можна сказати і про статус літературних норм канадського та австралійського варіантів англійської мови, оскільки їхнє функціонування в якості самостійних національних варіантів на сьогодення не викликає сумнівів.

На відміну від новозеландського варіанта англійської мови, літературна норма якого не відрізняється такою чіткістю та стабільністю, адже його становлення розпочалося пізніше всіх інших національних варіантів. Проте, беручи до уваги приклади історії розвитку інших національних варіантів, а також враховуючи посилення тенденції до самостійності та незалежності новозеландського варіанта в усіх аспектах мовної діяльності, можемо стверджувати про безумовну ймовірність подальшого закріплення та кодифікації його літературної норми.

Говорячи про відносну завершеність процесу усталення літературних норм національних варіантів, не слід однак забувати про посилення дії сучасної тенденції до розширення соціальної та функціональної основи літературних норм, їхньої демократизації, яка пов'язана з комплексифікацією соціальних функцій літературної мови, її функціонально-стилістичним урізноманітненням, а також зближенням писемної літературної мови з усно-розмовною.

Така «лібералізація» літературних норм визначається значним впливом на літературну мову різних форм повсякденно-розмовної мови. Можливо, це пояснюється не тільки сучасним прагненням до симпліфікації мови задля економії часу, але й соціально-історичним підґрунтям утворення національних варіантів поза межами метрополії, де англійська мова, в основному, сформувалася на основі нелітературної мови нижчих та середніх слоїв населення, а отже, вона легше вбирала в себе ті мовні явища, які виникали на периферії мовної системи і тому їхня мова на сучасному етапі ближче до усно-розмовного стандарту, на відміну від мови Великобританії.

Підкреслимо однак, що тенденція до демократизації літературних норм не обминула й найбільш консервативний варіант англійської мови, і не останню роль в цьому процесі грає взаємодія національних варіантів, адже вона призводить до проникнення в британський варіант (далі – БВ) таких мовних явищ, які раніше тут вважалися ненормованими – такі мовні елементи переходять на нову віху розвитку в мові колонізованих територій, оскільки тут вони знаходять менше перешкод для входження до ядра мовної системи, після чого вже можуть проникати в британський варіант.

Враховуючи вищезазначене, можемо зробити наступні **висновки**:

1. На сучасному етапі розвитку англійської мови літературна норма стає більш гнучкою,

характеризується еластичністю та варіативністю [Афанасьєва, 2006], проте коли мова йде про міжнаціональне порозуміння, враховуючи постійну взаємодію національних варіантів та тенденцію до більш толерантного ставлення до носіїв інших варіантів англійської мови, особливих перешкод, які б унеможливлювали спілкування, не виникає, оскільки ці національні варіанти не є окремими мовами, а складають єдину макросистему англійської мови, а отже мають багато спільних рис в складі своїх літературних норм.

2. Проте, не слід забувати, про низку об'єктивних чинників, – а саме, відмінність етапів переселення в часі (наслідком якої стала неоднаковість перенесеної на нові території мови-донора, зумовлена ще триваючим на той час процесом формування літературної норми метрополії), етнічну та соціальну неоднорідність переселенців (походження, місце проживання в тому чи іншому районі Великобританії й, як наслідок, відмінність перенесеної ними діалектної бази, рівень освіти), географічну віддаленість нових поселень від метрополії, нові умови життя, мовні контакти з мешканцями, які вже заселяли колонізовані території, а також зростання національної самосвідомості в період становлення національних варіантів – які в більшій чи меншій мірі уможливили полінаціональність англійської мови та вплинули на формування літературних норм кожного з національних варіантів.

Література

Бабенко А.П. Американский вариант английского языка. Учебное пособие / А.П. Бабенко, Е.В. Христенко. – Харьков: Рубикон, 1991. – 256 с. *Головин Б.Н.* Как говорить правильно: заметки о культуре русской речи / Б.Н. Головин. – М.: Высш. шк., 1988. – С. 24–25. *Домашнев О.А.* О лексикографическом отражении американского стандарта английского литературного языка / О.А. Домашнев // Лингвистические исследования. 1985. Структура языка и языковые изменения. - М., 1985. - С. 70-79. Варианты полинациональных литературных языков / Под ред. *Ю.А.Жлуктенко*. – Киев: Наукова думка, 1981. – 280 с. *Зацний Ю. А.* Розвиток словникового складу англійської мови в 80-ті — 90-ті роки XX століття. – Рукопис. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філологічних наук / Юрій Антонович Зацний; Київський університет імені Тараса Шевченка. – К., 1999. – 253 с. *Крысин Л.П.* Формы существования (подсистемы) русского национального языка / Л.П. Крысин // Современный русский язык: Социальная и функциональная дифференциация / отв. ред. Л.П. Крысин. – М., 2003. – С. 57–65. *Маковский М.М.* Системность и асистемность в языке: Опыт исследования антиномий в лексике и семантике / М.М. Маковский. – М.: Наука, 1980. – 210с. *Однорогова Я.Л.* Отклонения от нормы английского литературного языка (на материале художественных произведений второй половины XVIII–XIX веков). – Вестник Челябинского государственного университета. Филология. Искусствоведение. – 2009. – № 7 (188). – С. 117–122. *Орлов Г.А.* Современный английский язык в Австралии: Учебное пособие для педагогических вузов / Г.А. Орлов. – М.: Высшая школа, 1978. – 172 с. *Туманян Э.Г.* Язык как система социолингвистических систем. Синхронно-диахроническое исследование / Э.Г. Туманян. – М.: Наука, 1985. – С. 205–213. *Хребтова (Петрунина) Е.С.* К вопросу о соотношении норм в английском и русском языках / Е.С. Хребтова // Филология и проблемы преподавания иностранных языков. Сб. науч. трудов. Выпуск 1. – М.: «Прометей» МПГУ, 2005. – С.187-194. *Шахбагова Д.А.* Фонетическая система английского языка в синхронии и диахронии (на материале британского, американского, австралийского, канадского вариантов английского языка) / Д.А. Шахбагова. – М.: Фоллис, 1992. – 284 с. *Швейцер А.Д.* Очерк современного английского языка в США / А.Д. Швейцер. – М.: Высшая школа, 1963. – 215 с. *Ярцева В.Н.* Развитие национального литературного языка / В.Н. Ярцева. – М., 1969. – 286 с.

ІСМАЇЛОВА Е.А.
(Запорізький національний університет)

ЕТИМОЛОГІЯ АНГЛІЙСЬКИХ АНТРОПОНІМІВ АНГЛОСАКСОНСЬКОГО ПЕРІОДУ: СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ АСПЕКТ

В статті розглянута система англійських особових імен англосаксонського періоду, проаналізовано структуру та семантику антропонімів. Представлено широкий спектр давньоанглійських імен та їх сучасні варіанти.
Ключові слова: ономастика, власна назва, антропонім.

Исмаилова Э.А. Этимология английских антропонимов англосаксонского периода: социокультурный аспект. В статье рассмотрена система английских личных имен англосаксонского периода, проанализирована структура и семантика антропонимов. Показан широкий спектр древнеанглийских имен и их современных вариантов.
Ключевые слова: ономастика, имя собственное, антропоним.

Ismailova E. Ethimology of English Anthriponyms of Anglo-Saxon Period: Sociocultural Aspect. The article deals with the system of English personal names of Anglo-Saxon period, the structural and semantic peculiarities of anthroponyms are distinguished. A wide range of ancient English names and their modern forms are represented.
Key words: onomastycs, proper noun, anthroponym.

До словникового складу кожної мови входять не тільки загальні назви, а також і власні – оніми – "індивідуальні найменування окремих одиничних об'єктів" [Русанівський 2004, с. 83]. Питання специфіки власних назв завжди привертало увагу багатьох дослідників. Їх своєрідність призвела до виникнення ономастики – "розділу мовознавства, що вивчає власні назви, їх будову, системну організацію, функціонування, розвиток і походження" [Русанівський 2004, с. 437].

Власні назви відзначаються тим, що вони існують для позначення та індивідуалізації конкретних